

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Š., bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. J., advokátom so sídlom v B., proti žalovanému R., a.s., so sídlom v B., IČO: X., zastúpenému JUDr. J., advokátom so sídlom v B., o ochranu osobnosti, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 27 C 36/2000, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 16. októbra 2007 sp. zn. 6 Co 310/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobca sa v konaní domáhal ochrany osobnosti, do ktorej mu bolo neoprávnene zasiahnuté upútavkou uverejnenou 18. júla 2000 na titulnej strane denníka N. č. X. s nadpisom „Pozvanie na párty podsvetia prijal aj Š.“ a tiež článkom na strane sedem s nadpisom „Pozvanie podsvetia prijal aj Š.“, v ktorom sa okrem iného uvádza, že „ Ako prezrádza fotografia, pozvánku na večer prijal aj známy humorista a trenčiansky rodák Š., jeho kolega M., aj významné postavy štátnej správy“. V upútavke a článku bol žalobca vykreslený ako osoba stýkajúca sa s páchatel'mi trestnej činnosti, ktorá je v kontakte s podsvetím a prijíma pozvánku podsvetia na párty alebo pozvánku na párty podsvetia. Upútavka i článok sú objektívne spôsobilé vyvolať ujmu na chránených osobnostných právach žalobcu, ohroziť a poškodiť jeho profesijnú i občiansku česť a jeho dôstojnosť. Ich obsahom sú pritom viaceré nepravdivé údaje. Žalobca neprijal pozvanie podsvetia – spoločenskej akcie sa zúčastnil na pozvanie organizátorky tohto podujatia. Fotografia a tiež jej sprievodný text nezodpovedajú skutočnosti – fotografia nepochádza z oslavy pri otvorení

baru F., ale z tzv. D. z mája 2000, ktorého sa zúčastnil na pozvanie R.. Ako odškodnenie za žalovaný zásah do osobnostných práv žalobca žiadal nemajetkovú satisfakciu (uverejnenie ospravedlňujúceho textu uvedeného v žalobe) a zároveň materiálnu satisfakciu (náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 500 000 Sk). Žiadal tiež priznať náhradu trov konania.

Okresný súd Bratislava III rozsudkom z 30. júna 2004 č.k. 27 C 36/2000-436 žalobe sčasti vyhovel a sčasti ju zamietol. Žalovanému uložil povinnosť ospravedlniť sa žalobcovi do 3 dní uverejnením ospravedlnenia v predmetnom denníku s použitím písma čo do veľkosti a druhu identického s písmom použitým v článku z 18. júla 2000 s názvom „Pozvanie podsvetia prijal aj Š.“. Išlo o nasledovné ospravedlnenie: „Spoločnosť R., a.s. ako vydavateľ Nezávislého denníka N. sa ospravedlňuje pánovi Š. za výroky uvedené dňa 18. júla 2000 v upútavke pod názvom 'Pozvanie na párty podsvetia prijal aj Š.' a v článku 'Pozvanie podsvetia prijal aj Š.', kde na adresu pána Š. v spojitosti so zadržaním osôb spájaných so spáchaním trestnej činnosti závažného charakteru a ich aktivitami a oslavou v trenčianskej reštaurácii F. bolo uvedené, že 'Pozvanie na párty podsvetia prijal aj Š.', a že 'Pozvanie podsvetia prijal aj Š.', a že 'Ako prezrádza fotografia pripojená k článku, pozvánku na večer prijal aj známy humorista a trenčiansky rodák Š.'. Tieto tvrdenia sa nezakladajú na pravde a z tohto dôvodu sa spoločnosť R. a.s. ako vydavateľ nezávislého denníka N. pánovi Š. ospravedlňuje“. Okresný súd Bratislava III uvedeným rozsudkom zamietol žalobu jednak v časti obsahujúcej ďalší text žalobcom požadovaného ospravedlnenia „... a vyslovuje ľútosť nad konaním, ktorého dôsledkom bol zásah do jeho zákonom chráneného práva na ochranu osobnosti“, jednak v časti obsahujúcej text „...vrátane nadpisu“. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 500 000 Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v rovnakej lehote mu nahradiť trovy konania. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že k zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu došlo spôsobom uvedeným v žalobe. Fotografia, ktorá dopĺňa textovú časť článku, nevznikla v súvislosti s akciou, ktorej sa článok týkal, ale pochádzala z inej akcie – „Polícia občanom, najmä deťom“ uskutočnenej 27. mája 2000 v areáli výstaviska T. Formulácia „ako prezrádza fotografia, pozvánku na večer prijal aj známy humorista a trenčiansky rodák Š.“, preto jednoznačne nezodpovedá pravde. Aj situácia zachytená na fotografii je pre čitateľa zavádzajúca. Čitateľ nemohol vedieť, že fotografia pochádza z inej akcie. Žalobca ako subjekt práva na podobu udelil súhlas na zachytenie svojej podoby na fotografii v spoločnosti návštevníkov akcie „Polícia občanom, najmä deťom“, tým však neudelil súhlas na voľné

nakladanie s jeho podobizňou a uverejnenie v novinách alebo v časopise. Vzhľadom na to, že uvedená fotografia nemá spravodajský charakter, bolo potrebné privolenie na jej uverejnenie, ktoré však žalobca nedal. Dokazovaním mal súd ďalej preukázané, že otvorenie baru F. bolo v skutočnosti oficiálnou spoločenskou akciou s vopred stanoveným kultúrnym programom, na ktorej sa zúčastnili aj médiá a množstvo pozvaných hostí (vrátane významných osobností z oblasti politiky, kultúry a športu). Vyššie označené nadpisy a text článkov, ako aj fotografia tvoriaca súčasť článku vytvárali nesprávny dojem o podstate podujatia a o tom, kto žalobcu na túto akciu pozval. Článok naznačoval, že žalobca je spojený s osobami podozrivými z rôznych nezákonných činností (s „bossmi trenčianskeho podsvetia“). Zo všetkých uvedených dôvodov dospel súd k záveru, že do chránených práv žalobcu bolo zasiahnuté spôsobom, ktorý opodstatňuje priznanie požadovanej morálnej satisfakcie. Zamietnutie žaloby v časti textu požadovanej morálnej satisfakcie odôvodnil súd tým, že uvedená časť je nadbytočná. V časti priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch súd prvého stupňa poukázal na výsledky vykonaného dokazovania preukazujúce okolnosti zásahu a závažnosť žalobcovi spôsobenej ujmy (§ 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka). O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 veta prvá O.s.p.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 16. októbra 2007 sp. zn. 6 Co 310/2006 rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa morálnej satisfakcie potvrdil. V časti týkajúcej sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a trov konania účastníkov rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd (o.i.) uviedol, že skutkové zistenia súdu prvého stupňa a z nich vyplývajúce závery ohľadom morálneho zadosťučinenia sú úplné a správne, vystihujúce podstatu prejednávanej veci. V predmetnom čísle denníka uverejnené nepravdivé údaje o účasti žalobcu na otvorení baru F. a o jeho pozvaní na dané podujatie opodstatňujú záver, že došlo k neoprávnenému zásahu objektívne spôsobilému privodiť ujmu na chránených právach žalobcu (§ 11 a nasl. Občianskeho zákonníka), najmä na jeho občianskej cti a mena. Je nepochybné, že otvorenie baru F. v Trenčíne nebolo „párty podsvetia“ a žalobca sa tohto spoločenského podujatia nezúčastnil na pozvanie podsvetia, ale riadnej organizátorky uvedenej spoločenskej akcie. Odôvodnenie výroku rozsudku, ktorým súd prvého stupňa priznal žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 500 000 Sk (§ 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka) považoval odvolací súd za nezodpovedajúce ustanoveniu § 157 O.s.p. Nevyplýva z neho totiž vysvetlenie relevantného vzťahu medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Nedostatok

riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je pritom porušením práva na spravodlivý proces. Vzhľadom na to odvolací súd napadnutý rozsudok v tomto výroku zrušil (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Proti potvrdzujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, v ktorom žiadal napadnutý výrok zrušiť a vec v rozsahu zrušenia vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietal, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Uviedol, že pri posudzovaní vád občianskeho súdneho konania je súd viazaný obsahom práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a nemôže nevyvodiť procesné dôsledky zo skutočnosti, že v konaní došlo k porušeniu práva na súdnu ochranu. Súčasťou práva na spravodlivý proces je aj riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu, pričom súd musí uviesť dostatočné dôvody, na základe ktorých je rozhodnutie založené a vysporiadať sa s relevantnými argumentmi účastníka. Podľa dovolateľa je prekonaný názor považujúci nedostatky v odôvodnení súdneho rozhodnutia len za tzv. inú vadu konania (R 111/98); v súvislosti s tým poukázal tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 171/2005. Podľa dovolateľa došlo k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom tým, že sudy nerešpektovali jeho právo na riadne a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia. Odvolaciemu súdu vytkol, že nereagoval na jeho námietky týkajúce sa hodnotenia uverejnenej fotografie súdom prvého stupňa. Oba sudy nesprávne posúdili žalobcom namietané výroky ako tvrdenia faktov, hoci žalovaný namietal, že ide o hodnotiace úsudky. Sudy sa nevyporiadali ani s vecne súvisiacou judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva. V odôvodneniach rozsudkov oboch stupňov tiež absentuje posúdenie splnenia kritéria proporcionality zásahu do slobody prejavu a práva na informácie. Žalovaný trval na tom, že jeho námietky vznesené v konaní boli relevantné a týkali sa podstaty veci. Keďže sudy na ne dostatočným a presvedčivým spôsobom nereagovali, došlo k procesnej vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. K rovnakej vade došlo aj tým, že odvolací súd nereagoval žiadnym spôsobom na vady žalobného petitu. Žalovaný tiež poukázal na to, že v konaní namietol neurčitost' a rozpornosť časti textu žaloby [„s použitím písma a čo do veľkosti a druhu identického (vrátane nadpisu) s písmom použitým v predmetnom článku“], súd prvého stupňa žalobcu nevyzval na odstránenie uvedenej vady, ale ju sám odstraňoval, a tým porušil zásadu neutrality. Dovolateľ napokon uviedol, že sudy vôbec nerozhodli o jeho návrhu na prerušenie konania do právoplatného skončenia trestnej veci obžalovaných Z. a spol. Zo všetkých týchto dôvodov žiadal rozsudok odvolacieho súdu v napadnutom výroku zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalobca sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

V zmysle § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. Dovolanie proti rozsudku je prípustné, ak je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie je prípustné aj proti rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Prípustnosť dovolania žalovaného z týchto ustanovení nevyplýva – napadnutý nie je zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.), ale potvrdzujúci výrok rozsudku odvolacieho súdu, dovolací súd v tejto veci dosiaľ nezaujal záväzný právny názor (§ 238 ods. 2 O.s.p.) a v napadnutom potvrdzujúcom rozsudku odvolací súd nevyslovil prípustnosť dovolania v zmysle § 238 ods. 3 O.s.p.

So zreteľom na to by dovolanie žalovaného mohlo byť procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú taxatívne vymenované v § 237 O.s.p. O vadu takejto povahy ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkov konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. v dovolaní namietané neboli a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania žalovaného preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávne postupy súdov nižších stupňov sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či odvolací súd (ne)odňal dovolateľovi možnosť konať pred súdom. Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) sa rozumie taký závadný postup súdu priečiaci sa zákonu alebo inému všeobecne záväznému právnomu predpisu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných práv účastníka občianskeho súdneho konania. Dovolací súd z obsahu spisu nezistil, že by konanie pred súdmi nižších stupňov bolo postihnuté procesnou vadou, znemožňujúcou žalovanému realizáciu jeho procesných práv.

Dovolateľ v súvislosti s tvrdením procesnej vady konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. namieta porušenie jeho práva na spravodlivý súdny proces. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je tiež právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Vada nedostatku dôvodov rozhodnutia sama osebe (pri inak správnom rozhodnutí) nemusí (ale) disponovať potrebnou ústavnoprávnou intenzitou smerujúcou k porušeniu označených práv (III. ÚS 228/06, I. ÚS 53/10, III. ÚS 99/08).

Vzhľadom na námietky žalovaného bolo v tomto dovolacom konaní potrebné zaujať právne závery o tom, či (prípadné) nedostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia zakladá procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. alebo či má za následok procesnú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.

Vada konania uvedená v § 237 písm. f/ O.s.p. znamená vždy porušenie čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (viď II. ÚS 261/06). To však neznačí, že by zároveň nevyhnutne platil aj opak, teda to, že

každé porušenie práva na spravodlivý súdny proces dosahuje vždy intenzitu vady konania v zmysle § 237 O.s.p.

Ústava Slovenskej republiky neupravuje, aké dôsledky majú jednotlivé procesné nesprávnosti, ku ktorým v praxi dochádza v konaní pred súdmi, ani nestanovuje predpoklady ich možnej nápravy v opravnom konaní. Bližšiu úpravu ústavne garantovaného práva na súdnu ochranu obsahuje Občiansky súdny poriadok, ktorý vo svojich ustanoveniach predpokladá aj možnosť vzniku určitých procesných pochybení súdu v občianskom súdnom konaní. V nadväznosti na podstatu, význam a procesné dôsledky týchto pochybení upravuje Občiansky súdny poriadok aj predpoklady a podmienky, za ktorých možno v dovolacom konaní napraviť procesné nesprávnosti konania na súdoch nižších stupňov. Najzávažnejším procesným vadám konania, ktoré sú taxatívne vymenované v § 237 O.s.p., pripisuje Občiansky súdny poriadok osobitný význam – vady tejto povahy považuje za okolnosť zakladajúcu prípustnosť dovolania (viď § 237 O.s.p.) a zároveň tiež za prípustný dovolací dôvod (viď § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p.). Aj niektorým ďalším procesným vadám konania, i keď nedosahujúcim stupeň závažnosti procesných väd v zmysle § 237 O.s.p., pripisuje Občiansky súdny poriadok význam. „Iné vady, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci“ považuje ale – na rozdiel od procesných väd vymenovaných v § 237 O.s.p. – (len) za relevantný dovolací dôvod (viď § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), vady tejto povahy prípustnosť dovolania nezakladajú.

Na posúdenie prípustnosti dovolania – aj z aspektov vyplývajúcich z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. – je zásadne príslušný dovolací súd (viď IV. ÚS 238/07). Na základe uznesenia občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 111/1998 uverejnený rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. augusta 1997 sp. zn. 2 Cdo 5/1997, z ktorého vyplýva, že „konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) aj vtedy, ak odvolací súd svoj právny záver riadne neodôvodnil, takže jeho rozsudok zostal nepreskúmateľný“. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu je názor zaujatý v uvedenom judikáte plne opodstatnený aj v prejednáwanej veci a dovolací súd ani v danom prípade nemá dôvod odkloniť sa od tohto názoru. Dovolací súd nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že je neudržateľný názor zaujatý v judikáte R 111/1998. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý rozhoduje v tejto veci, pri doterajšom rozhodovaní vždy dôsledne zastával

názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu zakladá (len) tzv. inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., nie však procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (porovnaj napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 249/2008, 3 Cdo 290/2009, 3 Cdo 338/2009). Právna kvalifikácia nepreskúmateľnosti súdneho rozhodnutia súdu nižšieho stupňa ako dôvodu zakladajúceho (len) tzv. inú vadu konania pritom vyplýva aj z ďalších rozhodnutí iných senátov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 140/2009, 2 MCdo 18/2008, 4 MCdo 310/2009 a 5 Cdo 290/2009).

Navyše (dovolací súd to len poznamenáva), odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol stručne rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská oboch procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolacieho súdu nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Skutkové a právne závery odvolacieho súdu nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky; odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 157 ods. 2 O.s.p.). Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovaného.

Dovolateľ neopodstatnene za odňatie možnosti konať pred súdom považuje postup odvolacieho súdu, ktorý sa údajne nevyporiadal s jeho námietkou uvedenou v odvolaní [kde namietal neodstránenie vady žaloby (jej petitu) v znení „s použitím písma a čo do veľkosti a druhu identického (vrátane nadpisu) s písmom použitým v predmetnom článku“ a tiež to, že súd prvého stupňa žalobcu nevyzval na odstránenie uvedenej vady (§ 43 O.s.p.), ale sám ju odstraňoval]. Z obsahu zmenenej žaloby (č.l. 282 spisu) vyplýva, že petit žaloby obsahoval aj slovné spojenie uvedené v zátvorke (vrátane nadpisu), súd prvého stupňa v tomto znení pripustil zmenu žaloby (z č.l. 284 spisu) a žalobu v tejto časti zamietol (viď str. 132 prvostupňového rozsudku). Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol v tejto časti právoplatnosť. Zo spisu pritom nevyplýva, že by súd prvého stupňa odstraňoval uvedenú „vadu žalobného petitu“.

Žalovaný v dovolaní napokon namieta, že súd prvého stupňa mu v konaní odňal možnosť konať tým, že nerozhodol o jeho návrhu na prerušenie konania do právoplatného skončenia trestnej veci obžalovaných Z. a spol. Táto trestná vec bola vedená na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 5 T 444/2001. Dovolací súd považuje za nesprávne, pokiaľ o predmetnom procesnom návrhu žalovaného na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. nebolo súdom vôbec rozhodnuté. Pre taký postup súdu nedáva opodstatnenie žiadne ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku. Na tom, že ide o procesne nesprávny postup, nemení nič skutočnosť, že § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. neuvádza, dokedy (v akej lehote) má súd posúdiť opodstatnenosť návrhu účastníka na prerušenie konania. V dovolacom konaní ale pri zvažovaní, aké dôsledky mala táto procesná nesprávnosť na procesné oprávnenia žalovaného, nebolo možné prehliadnuť, že označené trestné konanie vo vzťahu k osobám uvedeným v návrhu na prerušenie konania bolo právoplatne skončené rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo 14. mája 2004 sp. zn. 2 To 267/2002 (viď potvrdenie Okresného súdu v Trenčíne z 24. marca 2010 sp. zn. 5 T 444/2001), teda ešte pred vyhlásením rozsudku súdu prvého stupňa v preskúmvanej občianskoprávnej veci. So zreteľom na to dospel dovolací súd k presvedčeniu, že predmetný nesprávny procesný postup súdu v danom prípade nedosiahol (z materiálneho hľadiska) svojimi dôsledkami intenzitu, ktorú má procesná vada konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie žalovaného podľa Občianskeho súdneho poriadku procesne neprípustné. Mimoriadny opravný prostriedok žalovaného preto odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie neprípustné. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nemohol sa zaoberať otázkou vecnej správnosti napadnutého výroku rozsudku odvolacieho súdu, ani opodstatnenosťou tých dovolacích námietok žalovaného, ktorými spochybňoval správnosť skutkových a právnych záverov odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní vzniklo procesne úspešnému žalobcovi právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nepodal návrh na uloženie povinnosti

nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. marca 2010

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková